

Dramaturgie českých rádií

Díl 6.

Série rozhovorů s hudebními redaktory veřejnoprávního
a soukromého rozhlasového vysílání

PŘIPRAVIL: ZDENĚK NEDVĚD

RADEK BUREŠ,
HUDEBNÍ ŘEDITEL
EXPRES FM

**Kolik hudby českých autorů v % vyjádření vysíláte?
(Slovensko = zahraničí)**

My máme v licenci 20–25 % domácí tvorby a toho se držíme. Ale i kdybychom neměli — rádi podporujeme to dobré z místní hudební scény.

**Jaké je žánrové složení portfolia, rozlišujete obsahově
denní a noční vysílání?**

Ano, rozlišujeme. Za prvé máme večer žánrové speciály (pořady o hip hopu, taneční hudbě, nezávislé scéně atd.) a i v běžném večerním playlistu si můžeme dovolit hrát

skladby, které nás baví, ale na den by přece jen byly už moc temné, dlouhé, atmosférické nebo podivné v tom dobrém slova smyslu. V kontextu českého rádiového trhu je samozřejmě ale i naše denní vysílání dost alternativní. Co se týče žánrů, pohybuje se v rozmezí od alternativního popu přes indie rock až po inteligentní taneční hudbu.

Jaký je váš názor na povinné kvóty (Slovensko, Francie...)?

Vzhledem k tomu, že my už těch 20—25 % dodržujeme, tak pro nás by to nebyl zase takový problém, ale obecně s tím zásadně nesouhlasím. Podobné regulace od státu do hudby nepatří, ať si každý hraje, co chce. A to říkám i přesto, že jsem sám také hudebník, takže by se mi to vlastně hodilo. U soukromých stanic by mi to přišlo vyloženě nepatřičné, určitou logiku by to mělo maximálně v rámci veřejnoprávního rozhlasu.

Je rozdíl v obsahu portfolia u soukromých rozhlasových stanic a veřejnoprávního rozhlasu a jaký?

To se nedá takhle definovat, rozdíl je hlavně mezi jednotlivými rádiovými formáty, než že by se výběr hudby nějak typicky lišil mezi Českým rozhlasem a soukromou sférou.

Jaké jsou požadavky na zařazení skladby do vysílání? A jaké do prvoplánové rotace? Jaký je oficiální postup — komu má autor nebo producent adresovat nabídku?

My jsme rádio, které si zakládá na kvalitní hudbě, takže ta kritéria jsou u nás poměrně přísná. Skladba musí zapadat do našeho formátu, což znamená, že nám musí tzv. sedět jak žánrově, tak zvukově. Koukáme i na to, aby byl daný interpret aktuálně relevantní — tedy aby to byl někdo, o kom se aktuálně mluví nebo píše v hudebních médiích, u zahraničních věcí sledujeme i to, jestli danou skladbu hrají důležitá zahraniční rádia či jestli daný interpret vystupuje na zásadních světových festivalech. No a pak se nám to prostě musí líbit,

osobně bych nepustil do vysílání nic, o čem bych si myslel, že to není dobrá hudba. Samozřejmě nemusím mít pravdu, obzvlášť když objektivní kvalita v hudbě vlastně neexistuje, ale musím mít názor, co by si zasloužilo pozornost našich posluchačů. Skladby vybíráme dohromady s výkonným ředitelem Expres FM Pierrem Benešem, kontaktní osoba jsem já — nejlepší je poslat mail na radek.bures@expresfm.cz.

My jsme rádio, které si zakládá na kvalitní hudbě, takže ta kritéria jsou u nás poměrně přísná.

Je tvorba českých autorů konkurenceschopná?

Je to o jednotlivých interpretech a podle mého mínění jsou to právě ti, které najdete v našem playlistu. Nejsou jich mraky, ale jsou, a vysílání díky tomu drží pohromadě a kvalita mezi českou a zahraniční produkcí neskáče. Myslím, že tito interpreti by se neztratili ani v zahraničí, i když k tomu je samozřejmě kromě dobré hudby potřeba mít i správné kontakty a hodně štěstí, protože konkurence je všude obrovská. Ale jak aktuálně dokazují zahraniční úspěchy např. zpěvačky Lenny nebo elektronického producenta dné, možné to je.

Jak probíhá vzorkování (testy) a kdo je osloven a v jakém množství (mění se složení respondentů)?

My netestujeme. Testy jsou cesta k průměrnosti, kdy nehledáte kvalitní a zajímavé skladby, ale skladby, které nebudou vadit co největšímu počtu lidí. My si zakládáme na progresivní dramaturgii, snažíme se pro naše posluchače filtrovat to obrovské množství hudby a vybírat pro ně to nejzajímavější, což je často hudba, ke které musíte najít cestu postupně a která by při testech a průměrové statistice zcela jistě pohořela. My nechceme být rádiem pro každého.

Jak byste vyvrátil mýtus „Hrajeme jen známé skladby (hity)“? Novinky přece nemohou být známé, hity z nich vytvoří právě jen zařazení do vysílání.

My si vyloženě zakládáme na nové hudbě, snažíme se být trendsetterem. Nás naopak baví nasazovat skladby v předstihu před ostatními, tedy dřív, než z toho bude všeobecně známý hit. Samozřejmě že i v našem playlistu jsou ke slyšení i starší hity, ale základ je nová hudba. Protože to je naše role. Máme specifické posluchače, které to zajímá, a poslouchají nás právě kvůli tomu. Je jasné, že když děláte vyloženě mainstreamovou stanicí, kde potřebujete oslovit co nejvíc lidí, je to mnohem složitější, protože masu jako takovou žádné novinky v podstatě nezajímají.

Zařazujete do vysílání instrumentální skladby?

V noci víc, přes den méně. A prakticky na sto procent se to týká elektronické hudby.

Proč se již mnoho let objevují ve vysílání stejné skladby v hlavní rotaci?

To se nás naštěstí netýká, starší skladby jsou u nás jen dochucením playlistu, nikdy nejsou v hlavní rotaci. Ale jak jsem již naznačil, u ostatních rádií je to prostě proto, že to jejich posluchači chtějí. Na Expres FM jsme ale šťastní, že jako specifická metropolitní stanice můžeme být jiná a nemusíme tohle vůbec řešit.

MARTINA KLAUSOVÁ, ŘEDITELKA CLASSIC PRAHA

Kolik hudby českých autorů v % vyjádření vysíláte? (Slovensko = zahraničí)

Rádio Classic Praha hraje nejoblíbenější a nejposlouchanější skladby za posledních 500 let bez ohledu na zemi původu autora. V našem programu se objevují skladby prakticky všech hudebních období i hudebních stylů, aniž bychom primárně hleděli na národnost skladatele. Nicméně v souvislosti s poměrně silným zastoupením českých autorů především v období klasicismu, romantismu, ale i moderny a 20. století se dá říci, že skladby českých autorů tvoří cca 15–20 % našeho hudebního programu.

Jaké je žánrové složení portfolia, rozdělujete obsahově denní a noční vysílání?

Classic Praha se primárně v drtivé většině soustřeďuje na hudbu klasickou, doplněnou o dnes už rovněž velmi oblíbenou hudbu filmovou, okrajově hraje i hudbu jazzovou, swingovou či muzikálovou. V oblasti klasické hudby pak vysíláme hudbu prakticky všech stylových období — baroka, klasicismu, romantismu až po hudbu

classic praha

20. a 21. století. Největší podíl z celkového vysílání napříč styly zaujímá hudba orchestrální, v menším poměru je zastoupena hudba komorní, pro sólové nástroje a hudba vokální. Denní a noční vysílání obsahově rozlišujeme pouze v celistvosti daného díla — tedy přes den hrajeme kratší úseky děl a večer a v noci dokážeme zahrát díla jako celek.

Jaký je váš názor na povinné kvóty (Slovensko, Francie...)?

Povinné kvóty podle mě nejsou řešením zastoupení podílu české hudby, zvláště v oblasti klasické hudby. V tomto žánru musíme vycházet především ze stávajícího hudebního odkazu minulých nejen desetiletí, ale i staletí a z něj vybírat podle kvality a obliby jednotlivých hudebních titulů. Není možné a ani by nebylo smysluplné zařazovat mermomocí českou hudbu těch období, v nichž se prosadilo a své kvality prokázalo jen minimum českých autorů. Na druhou stranu je řada autorů např. období romantismu (Dvořák, Smetana) či moderny (Janáček, Martinů), kteří mají skutečně celosvětový význam a uznání.

Je rozdíl v obsahu portfolia u soukromých rozhlasových stanic a veřejnoprávního rozhlasu a jaký?

To nedokážu dost dobře objektivně posoudit. Mám za to, že každá rozhlasová stanice vychází ze svého vlastního formátu a má základní představu o tom, kdo je její cílový posluchač, resp. pro koho by chtěla vysílat, a podle toho utváří svůj profil a náplň vysílání.

Jaké jsou požadavky na zařazení skladby do vysílání? A jaké do prvoplánové rotace? Jaký je oficiální postup — komu má autor nebo

producent adresovat nabídku?

Vysílané skladby musí především odpovídat hudebnímu formátu stanice. Dalším kritériem je pak jejich atraktivnost pro posluchače. „Populárnější“ skladby rotují ve vysílání častěji, protože posluchači se rádi ztotožňují se svou oblíbenou skladbou a rádi se k jejímu poslechu vrací. Nové nahrávky vybírá hudební ředitelka stanice — tedy k jejím rukám.

Je tvorba českých autorů konkurenceschopná?

V klasické hudbě je jediným kritériem konkurenceschopnosti skladby její kvalita a přístupnost a atraktivnost pro posluchače. V tomto ohledu je hudba českých autorů naprosto srovnatelná se zahraniční produkcí. Vždy záleží na tom kterém autorovi a konkrétním díle.

Jak probíhá vzorkování (testy) a kdo je oslovován a v jakém množství (mění se složení respondentů)?

V rádiu Classic Praha žádné testy skladeb veřejností neprobíhají a ani je neplánujeme/nechceme. Dramaturgie vysílané hudby je v rukou hudební ředitelky stanice.

Jak byste vyvrátila mýtus „Hrajeme jen známé skladby (hity)“? Novinky přece nemohou být známé, hity z nich vytvoří právě jen zařazení do vysílání.

V klasické hudbě už většinu skladeb historie prověřila, takže lze poměrně snadno určit, které skladby jsou skutečnými hity. Pokud se nových skladeb týče, ty opět musí prověřit čas a případná posluchačská obliba. Přesto se vůbec nebráníme zařazování nových hudebních titulů, aby i ony dostaly svou šanci.

Proč se již mnoho let objevují ve vysílání stejné skladby v hlavní rotaci?

Už bylo řečeno — ty skutečné hity už čas prověřil, a proto je posluchači vyžadují. Rádi se k nim vrací, a právě proto vyhledávají poslech svého oblíbeného rádia. ☺